

Amprentă

Luisa Nerut

Nu știu nici azi de ce cuvântul tău
m-apropie mai mult de romanța pământului ud
Nu știu nici când brațele tale m-au arătat
luminii
Știu doar că nu mi-a fost de-ajuns
să mă pot defini prin atâtea frunze galbene
până nu m-ai înălțat pe umerii tăi
să văd că și îngerii palizi strălucesc
apoi
odihnindu-mi insomnia în palmele tale
să învăț cum se frământă icoane mărunte
din lut
De-abia atunci ploi dezlegate în suflet
umpleau golul măsurat de timp
Încet încet din gândurile stinse creșteau
punți.